

communione Religiosi graviter infirmanti ob necessitatem, quæ in presenti consideratur, vel alia causa urgente.

QUESTIO IX.

Quid sit altare privilegiatum, & quam utilissima sit ejus indulgentia animabus, plusquam alia, etiam bulla defunctorum?

SUMMARIUM.

- 40 In altare privilegiatum datur indulgentia pro defunctis, quæ infalibiter habet effectum.
41 Si anima non est in purgatorio, prodest missa magis indigentibus.
42 Cæteris paribus, utilior est missa in altari privilegiato, quam bulla defunctorum?
43 Tamen ratione certitudinis, ac causa indulgentia concessæ, utilior videtur bulla.

40. Altare privilegiatum est illud in quo à Papa concessa est indulgentia plenaria pro animabus purgatorii liberandis, quæ indulgentia conceditur à Papa non per modum absolutionis, sed suffragii, ac subsidii, quæ indulgentia applicata pro defunctis habet infallibilem effectum, ut tenet Ecclesiæ traditio perpetua, ac antiquissima, daturque divina promissio, Matth. 16 num. 19. ait Christus Petro: Quicumque solveris super terram erit solutum & in caelis. Ac si dixisset Dominus; quicumque tu ô Petre, tuusque legitimus successor solveris, ac feceris vivens, ac existens super terram, factum & solutum erit in caelo coram Patre meo. Ita D. Thomas in 4. dist. 21. quest. 2. art. 6. questioncula 2. Sorus, Suar. Valentia, Coninch, quos citant, ac sequuntur Castr. Palas tom. 4. tract. 24. disp. unic. punct. 10. num. 4. Lessius in 3. part. cap. 5. de indulgentiis, dub. 3. num. 31. Villalob. in summa, tom. 1. tract. 26. diff. 7. num. 3.

41. At verò si anima, pro qua applicatur Missa in altari privilegiato tali sacrificio non indigeat, quia verbi gratia, vel est in caelo, vel in inferno, tunc ait D. Thomas in 4. dist. 45. quest. 3. ad 2. Corduba. Adrianus, & alii apud Fraxinellum sect. 3. §. 11. numer. 3. ex Dei misericordia applicari magis indigentibus; quia tamen Deus est causa universalis, & debet determinari ad effectum per causam particularem, idè dicimus, quòd in eo casu à suffragantibus, ac offerentibus, voluntate interpretativa, ac virtuali applicatur magis indigentibus in purgatorio. Ita Lavorius de indulgent. part. 2. cap. 30. num. 160. & inde monet Philippus à Cruce in Thesuro Ecclesiæ, tract. 2 §. 6. numer. 5. Ut ita sacrificium à Sacerdote offeratur pro tali, nempe, anima, si est in purgatorio, aliter verò pro magis indigente, vel magis sibi conjunctis.

42. Tanta est indulgentia altaris privilegiati, ut dicat Trollenchus in Bullam Cruciatam, lib. 4. dub. 12. numer. 4. Cæteris paribus, id est supposita æquali causa, & certitudine utriusque indulgentiæ, efficacius esse animæ purga-

torii dicere pro ea Missam in altari privilegiato, quam accipere pro ea Bullam defunctorum; nam licet indulgentia, quæ conceditur ratione Bullæ defunctorum; & quæ conceditur ratione Missæ in altari privilegiato sint æquales, eo quòd sint totales ad effectum, differunt tamen in hoc, quia, videlicet, indulgentia concessa in altari privilegiato animæ, habet insuper conjunctum gradum satisfactionis, quæ ex divina institutione correspondet sacrificio Missæ, quem gradum non includit Bulla defunctorum, ac proinde ex hac parte, cæteris paribus, utilior esse potest Missa altaris privilegiati pro anima, quam Bulla defunctorum.

Dixi: cæteris paribus, seu supposita æquali causa, & certitudine indulgentiæ. Et ratio est: quia ad valorem indulgentiæ requiritur causa magna, certa, & proportionata, et si semper ad concedendas indulgentias detur causa certa & proportionata, tamen regulariter loquendo inter causas concedendi indulgentias major, & certior videtur illa, cujus ratione Bulla conceditur nimirum, bonum commune Ecclesiæ, quale est belli subsidium contra infideles. altare autem privilegiatum conceditur ob devotionem alicujus sancti, vel Ecclesiæ, quæ tantam certitudinem, & proportionem præ se ferre non videtur, ac bonum totius Ecclesiæ, & ideo ratione certitudinis indulgentiæ utilius videtur bullam defunctorum pro anima accipere, quam pro ea missam in altari privilegiato accipere. Ita Carillo in exposit. Bullæ defunctor. part. 2. cap. 6. vers. Acerca n. 7. Diana part. 9. tract. 2. quest. 26.

QUESTIO X.

Sacerdos ad lucrandam indulgentiam defuncto, non est necesse, quòd sit in gratia; maxime verò pro se, nec numerus sacerdotum requiritur ad validitatem altaris.

SUMMARIUM.

- 44 Ad lucrandam indulgentiam in altari privilegiato non requiritur, quòd sacerdos sit in gratia.
45 Maxime verò quando sibi lucratur indulgentiam.
46 Numerus sacerdotum non est necessarius ad privilegium altaris, & num. 47.

44. Sacerdos missam celebrans in altari privilegiato ad lucrandum indulgentiam defuncto, non requiritur, quòd ipse sacerdos sit in gratia; quamvis oppositum teneat S. Sa. verb. indulgent. numer. 2. excipit tamen nisi opus fiat nomine Ecclesiæ Probatur sententia: nam pro indulgentia applicanda defunctis, non requiritur gratia, ut principium operis injuncti, ut obicem tollat, & subiectum disponat indulgentiæ suscipiendæ, siquidem vivus qui indulgentiam pro defuncto obtinet exequendo opus injunctum, indulgentiam non sibi lucratur, sed conditiones pro consecutione indulgentiæ defuncto exequitur: ergo status gratiæ

Lavori. Philipp. à Cruce.

42. Trollench.

Gratiæ in illo non necessariò requiritur: nec indulgentia inficitur ex malitia personæ operantis, sicut nec sacrificium Missæ, nec Sacramentum ex malitia personæ administrantis, quia suum valorem non habet ex persona proxime operante, sed ex meritis, ac satisfactione Christi.

45. Aliter verò dicendum, quando Sacerdos sibi lucratur indulgentiam, requiritur ut tollat obicem peccati, & sit in gratia; ex quo patet discrimen inter sibi lucrantem indulgentiam, ac defuncto. Gratia enim requiritur in suscipiente indulgentiam, ut fiat capax illius non verò in applicante conditiones, ut alter eam lucratur, quando enim operans sibi ipsam applicat, requiritur in ipso gratia, non ut operans, sed ut recipiens. Ita multi Doctores quos citat, ac sequitur Castr. Palas tom. 4. tract. 24. disp. unica, punct. 10. n. 10. Idem habet Amicus tom. 8. disp. 20. sect. 8. n. 2. 3. Bardinus in Bulla Cruciatæ, part. 4. tract. 3. disp. 2. sect. 3. n. 23. Granados in 3. part. controvers. 12. tr. 5. disp. 6. n. 11. Quintanaduenas in Theolog. tom. 1. in Append. tract. 1. singl. 16. n. 4.

46. Secundo: quando conceditur altare privilegiatum alicui Ecclesiæ, in qua debeant manere, & celebrare tot Sacerdotes, an valeat privilegium, si tot non adsint Sacerdotes, quot numero exprimuntur literis Apostolicis; non valere tenent Rodriguez, quem citat, ac sequitur Lavorius indulgent. part. 2. cap. 30. n. 115.

47. Oppositum tenet Bordonius tom. 2. Resolut. 91. num. 8. quia regulariter numerus Sacerdotum expressus non est essentialis conditio necessaria ad valorem privilegii, sed veluti ad majorem decentiam, ac concursum populi, aliter sequeretur Ecclesiam perdere suum privilegium jam ritè acquisitum ex defectu Sacerdotum; vel dic, quòd sufficit ab initio tot de familia fuisse Sacerdotes pro servitio Ecclesiæ, quot exprimuntur in Bulla altaris, quia sufficit quòd conditio semel fuisset adimpleta, licet postea desit, leg. si quis heredem, ff. de institut. & substitut. In hac etiam sententia est Diana part. 9. tract. 2. Resolut. 9.

L. si quis.

Diana.

QUESTIO XI.

An si altare privilegiatum concessum est uni Ecclesiæ Regularium, per communicationem possit alia religio illo uti?

SUMMARIUM.

- 48 Altaria privilegiata unius Ecclesiæ, vel Religionis non communicantur alteri.
49 At verò si Missæ privilegiati altaris concessæ sunt Religionis, universisque illius personis, videtur communicare, & n. 50.

48.

Altaria privilegiata concessa Ecclesiæ, vel capellæ Religionis non communicantur aliis, etiam habentibus generalem communicationem privilegiorum aliarum religionum; & Probatur: quia talia privilegia Sylveira Opuscula.

conceduntur tali loco ob speciales rationes, quia ibi est specialis concursus, ac devotio populi, quæ rationes movent Pontificem ad talia privilegiata altarja concedenda; & privilegium pro uno solo loco datum, non valet pro aliis. Suarez de legibus, lib. 8. cap. 26. Suar. & quia Stylus Cortiæ ita tenet; ut testantur citandi Auctores; & tandem quia juxta regulam juris in 6. In generali concessione, non veniunt ea, quæ quis in specie verisimiliter non esse concessurus. Peyrinis tom. Constitut. 8. Pauli III. num. 2. Lezana verb. Altare, n. 19. Diana part. 9. tract. 2. Resol. 20. Bordon. tom. 2. Resol. 51. n. 85. Bordon. Tamburin. tom. 1. disp. 17. q. 2. n. 4.

49. Quia verò inter Religiones mendicantes, ac etiam alias datur magna communicatio, tam quoad privilegia, indulta, & concessiones; tam quoad personas ipsas Religiosas, & quoad Ecclesiæ, loca, ac festivitates, ut patet ex Bulla Pii V. Leonis X. & aliorum Pontificum.

Unde in hac quaestione distinguendum existimo, quando privilegium altaris est concessum certo altari, Capellæ, Ecclesiæ, vel Conventui, hoc nullo modo communicatur alteri Conventui, vel altari, seu capellæ ejusdem, vel diversæ Religionis; ac verò si talis gratia, vel indulgentia sit concessa toti Religioni, universisque illius personis; tunc videtur per communicationem alias Religiones participare; v. g. Paulus V. concessit nostris Religiosis Carmelitis Discalceatis, ut Missæ, quæ pro eorum Religiosis defunctis dicuntur in quocunque altari privilegiatæ sint, ac si in altari privilegiato dicerentur; ut refert M. Fr. Anton ab Spiritu Sancto in Director. tom. 1. tract. 2. Spiritu S. disp. 9. sect. 2. n. 45. Tale enim privilegium non est concessum alicui loco certo & determinato ob speciales rationes, sed est concessum universæ Religionis, omnibusque illius personis ob generale motivum, ob gratiam, nempe, & favorem Apostolicum: ergo etiam in illo communicant aliæ Religiones, & de similibus idem dicendum.

QUESTIO XII.

An Missa celebranda in altari privilegiato pro anima purgatorii liberanda necessario de Requie sit dicenda?

SUMMARIUM.

- 51 Prima sententia distinguit, si in Bulla exprimitur Missa de Requie.
52 Declaratio Congregationis tenent esse de Requie.
53 Probabilis sententia, adhuc stante predicta declaratione, contendit quantlibet Missam sufficere, & n. 54.
55 Dominica infra octavam Sanctorum potest dici Missa de Requie.

51. In hac re satis communis & trita est sententia, quod; ad resolutionem hujus quaestionis videnda, ac considerata est Bulla Summi Pontificis: si enim in ea dicitur, R. quod

Suar.

Regula.

Peyrinis.

Lezana.

Diana.

Bordon.

Tambur.

49.

Pius V.

Leo X.

50.

Fr. Anton.

Spiritu S.